

[Poul Møller.]

lig gerne i udvalget se på, om der skulle være sket en fejltagelse i bemærkningerne eller i forslaget; og om man skulle vælge en anden fremgangsmåde i praksis. Det forskudsvis beløb skal naturligvis først og fremmest afskrives på den skat, der er på-lignet manden, før man afskriver på næste års skat; men det er jo et praktisk spørgs-mål, og er der noget i vejen her, kan vi se på det i et udvalg. Det er jo før lykkedes at finde til bunds i et problem under en ud-valgsbehandling.

Jeg vil tilsidst gerne understrege, at jeg betragter det som meget vigtigt, at vi nu får taget fat på dette problem, at vi ikke bliver ved med at hænge os i en diskussion om, hvorvidt det er rigtigt at ophæve fra-dragsreglen eller ikke. Den højtærede fi-nansminister kan gentage indtil trivialitet, at han finder det rigtigt at gøre det, men han får sikkert ikke overbevist tingets flertal herom. Det gælder om at finde et an-det forslag, og så kan det ikke nytte, at han kommer med forslag om kilde-skat, for han ved jo, at det vil vare både år og dag, før det vil have mulighed for at hjælpe noget menneske. Den højtærede fi-nansminister vil vide, at der skal en meget lang overgangstid til ved indførelse af kilde-skat, og han vil vide, at det vil være meget vanskeligt at gennemføre den på grund af hele dens administration.

Her ligger et simpelt og enkelt forslag. Det giver sig ikke ud for mere, end det er, og det er muligt, der er fejl i det — det erkender vi gerne. Jeg tror, at et hvilket som helst oppositionelt forslag vedrørende beskatningen vil komme til at indeholde tekniske mangler. Vi har jo ikke skatte-embedsmænd i embedsmandslogen eller andre steder til at hjælpe os med udform-ningen af et sådant forslag. Vi har kun vor sunde fornuft og en god idé, og de to ting har vi lagt sammen og derudaf fået dette forslag, som vi tror kan løse et pro-blem; vi håber, at det under den udvalgs-behandling, der nu formentlig vil komme, vil være muligt at få andre gode ideer frem, således at vi i fællesskab kan finde ud af, hvorledes det forslag skal se ud, der enkelt, uden at ændre fradragsreglerne, måske tværtimod udnyttende dem, uden at gen-nemføre den kæmpemæssige kildebeskatning,

hurtigt giver en mulighed for, at det atter kan betale sig at tjene mere uden ængstelse for det næste års skattestigning.

Hans Knudsen: Det fremgår klart af det foreliggende lovforslag og dets bemærk-ninger og også af de udtalelser, som ord-føreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Poul Møller, fremsatte her i efter-middag, at forslagsstillerne nu er enige med mit parti og mig i, at vi bør afskaffe eller afbøde de urimeligheder i indkomstbeskat-ningen, som skatteydere med stigende ind-komster er udsat for — jeg tror, det ærede medlem hr. Poul Møller anvendte udtryk-ket, at vi står overfor et problem, som vi er fælles om.

Jeg synes, der kan være grund til at un-derstrege, at det navnlig er i den senere tid, vi er blevet fælles om det problem. Så vidt var man ikke nået, da det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte sit skatte-reformforslag i 1953. Først efter at fi-nansminister Kampmann med sit reformforslag af 1954 havde givet anvisning på løsning af problemet, har man nu vist fra alle sider indrømmet, at det er et dårligt skatte-system, der er således indrettet, at en skatte-yder, der fra det ene år til det andet sætter sin indtægt i vejret, rammes så urimelig hårdt af beskatningen det følgende år.

Allerede skattelovskommissionen fandt ud af, at indkomster mellem 12 000 og 15 000 kr. normalt beskattedes med 25 pct., medens en stigning i disse indkomster be-skattedes ikke med 25, men med ca. 40 pct. Dette er et uheldigt forhold, som bevir-ker, at skatteydere altfor ofte bliver be-tænkelige ved indkomstforøgelser. Så kan man iøvrigt komme med alle de forklaringer, man vil, om, at det kun er det første år, beskatningen er så høj; og at man i det lange løb i reglen ikke beskattes væsentligt hårdere af indkomststigningen end af den normale indkomst. Der bliver dog trods alle forklaringer det tilbage, at skatten er meget hård det første år, og det er nu en-gang det, skatteyderne mærker først.

Når vi nu er nået så vidt, at vi er nogen-lunde enige om, at vi ikke fortsat kan have et skattesystem, der rammer indkomst-stigningerne så hårdt, som tilfældet er, skulle der også kunne opnås enighed om at ændre dette system på en fornuftig